

Full diocesà

2 de maig del 2021

p5 —Reformat el Santuari de la Cova de Manresa

p8 —Càritas davant la campanya de la Renda

La Mare de Déu de la Guàrdia

A l'extrem est de les serres de Biure – aquest territori agermana el baix Berguedà i el Lluçanès-, a 750 metres d'alçada, es troba el santuari de la Mare de Déu de la Guàrdia, al municipi de Sagàs (el Berguedà). L'església encimbellada entre les valls de la riera de Merlès i el Llobregat es domina des d'un bona part d'aquest territori i és identificable des de molt lluny, especialment per al seu esvelt campanar.

A l'època medieval aquesta zona es dividia entre les parròquies de Sant Andreu de Sagàs i Sant Martí de Biure, però a partir del segle XVII va revifar el culte a la Mare de Déu. És per aquest motiu que el 1690 s'erigeix en parròquia quedant com a sufragànies les antigues esglésies de Sant Martí de Biure i Sant Esteve de Valldoriola que encara conformen la Parròquia de la Guàrdia. L'any 1698 es va construir el nou temple que, encara avui, presideix la talla medieval de la Mare de Déu. L'any 1955 el pintor Guillem Soler Gatvillaró va realitzar les pintures murals del presbiteri: a la banda dreta l'últim sopar i a l'esquerra el sacrifici d'Isaac i Melquisedec. Al cambril la imatge de Maria està acompanyada per les imatges de Sant Martí i Sant Esteve en record de les dues parròquies originals. Que en aquest mes de maig que iniciem la Mare de Déu de la Guàrdia, protegeixi aquells que la veneren.

«Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit»

Diumenge V de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

(9,26-31)

Salm responsorial

En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.
[21]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

(3,18-24)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'es-

purga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

(15,1-8)

«Que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau»

El cep i les sarments

Carles Riera i Fonts, pvre.

Déu s'encarna perquè estima el món. Sap que l'amor entre el Crist, el cep, i nosaltres, les sarments, donarà fruit, encara que, com branques indòmites, allargassant-nos, ens anem allunyant del cor de la planta.

Estar units a Jesús, acollir la seva presència, vol dir procurar que les seves paraules quedin empeltades en nosaltres, encarnant-les en el nostre fer de cada dia.

L'acció d'esporgar o aclarir els brancs caducs o infructuosos és, potser, una crida a la necessitat constant de renovació i actualització del nostre compromís creient. La fe, que sent la necessitat de comprendre, demana nova saba nodridora a fi que no es vagi assecant inexorablement.

Agombolats per l'amor de Déu-Pare —humils servidors de la seva vinya—, vivificats i envigorits pel Crist, branques aclarides i purificades, donarem fruit: en això consisteix la glòria del Pare, la seva il·luminació (en llatí, *glorificar* és 'fer clar', de *clarus* i *facio*).

Fills de l'aventura, lliures però relligats (de la mateixa arrel que *religió*) com les sarments al Cep veritable, ens sentim pelegrins del món, havent estat creats per a conèixer Déu, estimar-lo i servir-lo. Nosaltres, coratjosos, ho intentem; aconseguir-ho ja és un regal seu.

La imatge

Com a país mediterrani que és Terra Santa no és estrany trobar en la natura imatges de la vida de la fe. Els dos raïms del gravat fan present la unió estreta dels grans, ben junts.

S'hi pot veure la comunitat cristiana que viu de la participació en la vida del Ressuscitat i realitza així, els uns ben al costat dels altres, el do pasqual de la unió dels fills de Déu dispersos.

Dos raïms (1630-44). Miguel de Pret

Agenda

Lit. hores: Setmana I

3 dilluns

—Sts. Felip i Jaume el Menor, apòstols
—Sant Alexandre I, papa
La Santa Creu de Maig
1Co 15,1-8/Salm 18/Jn 14,6-14

4 dimarts

—Sant Silvà, bisbe
Ac 14,19-28/Salm 144/Jn 14,27-31a

5 dimecres

—Beat Salvi Huix, bisbe
Ac 15,1-6/Salm 121/Jn 15,1-8

6 dijous

El martiri de Sant Joan, apòstol i evangelista
—Sant Domènec Savio
Ac 15,7-21/Salm 95/Jn 15,9-11

7 divendres

—Sant Benet II, papa
Ac 15,22-31/Salm 56/Jn 15,12-17

8 dissabte

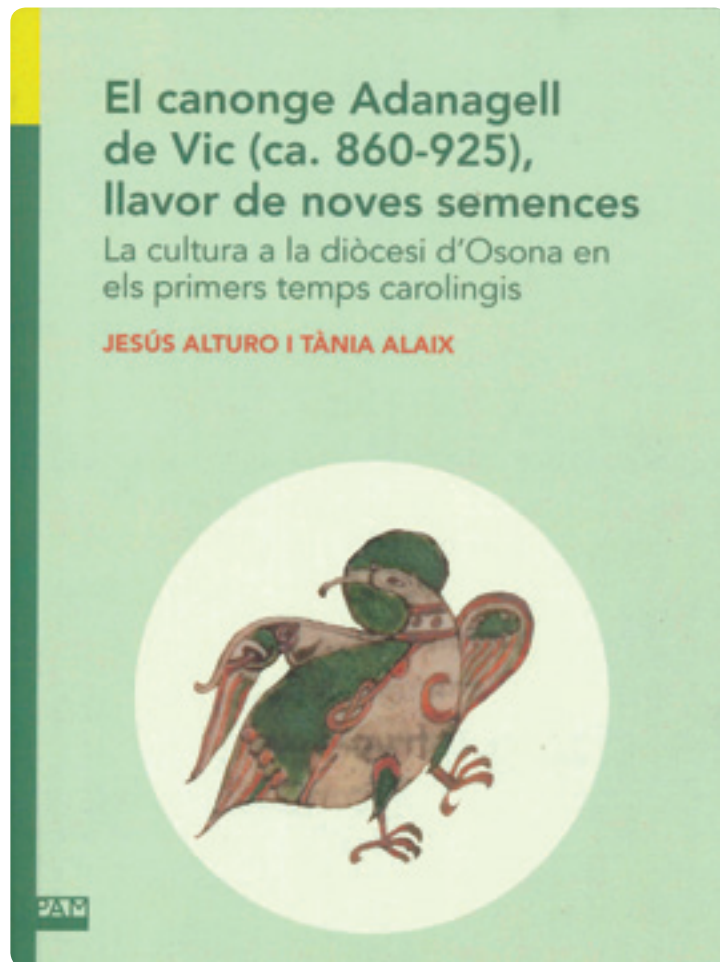
El patrocini de la Benaurada Mare de Déu Maria, mitjancera de totes les gràcies
La Mare de Déu del Roser de Pompeia
La Mare de Déu dels Desemparats
Ac 16,1-10/Salm 99/Jn 5,18-21

9 diumenge VI de Pasqua/ Cicle B

Pasqua del Malalt
Ac 10,25-26.34-35.44-48/Salm 97/1Jo 4,7-10/Jn 15,9-17

La cultura carolíngia a la diòcesi de Vic

Ramon Ordeig i Mata

El dia 21 d'abril es presentà en el Temple Romà de Vic, en un acte presidit pel bisbe Romà Casanova i l'alcaldeessa Anna Erra, el llibre titulat *El canonge Adanagell de Vic (ca. 860-925), llavor de noves semences* i subtítulat *La cultura a la diòcesi d'Osona en els primers temps carolingis*, obra de Jesús Alturo i Tània Alaix, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Aquests dos especialistes en el llibre manuscrit a Catalunya i reconeguts paleògrafs han estudiat a fons, durant anys, els pergamins i els còdexs que atresora l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic.

Com es dedueix del subtítol, no es tracta solament d'un assaig biogràfic d'un canonge del temps de Gotmar, el primer bisbe després de la restauració del bisbat l'any 886, sinó d'una recreació del món cultural de la diòcesi en aquella època tan primerenca de la nostra història. Els autors identifiquen el canonge Adanagell com una de les figures culturals més rellevants d'aquells anys, asseguren que era autòcton, no pas d'origen narbonès com es creia, i donen a

conèixer els deixebles que formà i que ja actuaren durant els pontificats dels bisbes Ideler i Jordi, durant la primera meitat del segle X, amb aires innovadors.

Tenen molt d'interès també els capítols que els autors dediquen a les institucions culturals de la seu episcopal i de la diòcesi: les escoles, els escriptors i les biblioteques. Expliquen com eren aquestes institucions, allunyades de les imatges que ens presenten algunes novel·les i pel·lícules. Estudien els manuscrits de l'època que, preservats de destruccions, encara avui podem tenir a les mans, amb mostres d'exercicis escolars. Cerquen referències en els llibres que circularen per Osona, examinen amb detall els llibres que han sobreviscut i identifiquen alguns dels amanuenses locals i forans. Tot això sense oblidar els il·luminadors i les seves miniatures, una de les quals embelleix la coberta del llibre que comentem.

El volum, de 276 pàgines, es completa amb unes conclusions, una cronologia, la bibliografia citada i, encartada al bell mig del llibre, una selecció de vint-i-cinc làmines a tot color de pergamins i còdexs conservats, en la seva gran majoria, en les col·leccions de la catedral vigatana.

És un llibre que posa a l'abast d'un públic ampli, culte, lletraferit, amb un llenguatge entenedor, el resultat d'una llarga investigació, innovadora, sobre uns pergamins i uns còdexs venerables i, cosa més important, sobre els personatges que els escriviren fa més de mil anys, en els temps carolingis, que corresponen a una època tan important, tan apassionant i tan desconeguda com és la de la Catalunya naixent.

Confirmacions a la catedral

Un any més, el senyor bisbe convoca a la celebració del sagrament de la confirmació a la catedral de Vic. La celebració de la Vetlla de Pentecosta tindrà lloc el dissabte dia 22 de maig, a les set del vespre.

Una hora abans hi haurà l'assaig de la celebració i es facilitarà el sagrament de la reconciliació.

Presentació de les obres de remodelació del santuari de la Cova

Redacció

Recentment l'artista eslovè Marko Rupnik sj, conegut com el Miquel Àngel del segle XXI, va presentar en roda de premsa l'obra d'art en què està treballant els darrers mesos: un conjunt de mosaics per a decorar les vuit capelles laterals de l'església de la Cova de Manresa.

Serà la primera obra de l'artista a Catalunya que s'emmarca en el 500è aniversari de l'arribada a Manresa de sant Ignasi de Loiola, fundador de l'orde dels jesuïtes. Els mosaics formen part de la commemoració, l'any 2022, dels cinc-cents anys de l'arribada de sant Ignasi a Manresa. Les escenes es basen en les quatre setmanes dels «Exercicis espirituals», que va escriure sant Ignasi durant la seva estada a la capital del Bages l'any 1522.

Rupnik, que té el seu taller a Roma, supervisa aquests dies la instal·lació dels mosaics a Manresa.

L'obra es preveu acabar-la aquesta setmana i l'objectiu és obrir el santuari, que ara està tancat pel Covid-19, després de Setmana Santa. Cal destacar les ajudes rebudes de la Di-

putació de Barcelona, Fundació La Caixa i Generalitat de Catalunya, així com de particulars.

Horaris i visites al santuari

Es repren la missa diària a les 7:30h i el diumenge a les 12h.

L'horari de visites és de 10h a 13h i de 16h a 19h, de dimarts a dissabte. Diumenge, de 10 a 11h. Dilluns, tancat, excepte visites guiades.

En aquestes primeres setmanes l'accés serà gratuït. Si algun grup sol·licita una visita guiada, el preu és de 8€ per persona.

A partir de l'1 de maig, el preu per a grups escolars serà de 3€ per alumne, amb visita guiada o sense.

Els mossens, reunits en recés, faran una visita guiada al santuari i, més endavant, també se n'organitzarà una a través de l'arxiprestat de Manresa.

Algunes persones
no donen res

Unes altres
només la meitat

A LA TEVA PROPERA DECLARACIÓ DE LA RENDA

millor2

Marca les dues caselles d'assignació solidària.
Donaràs l'1,4% dels teus impostos per ajudar a tots.

0,7% ☒ + ☒ 0,7% = 1,4%

Església Catòlica Finalitats socials

www.caritas.es

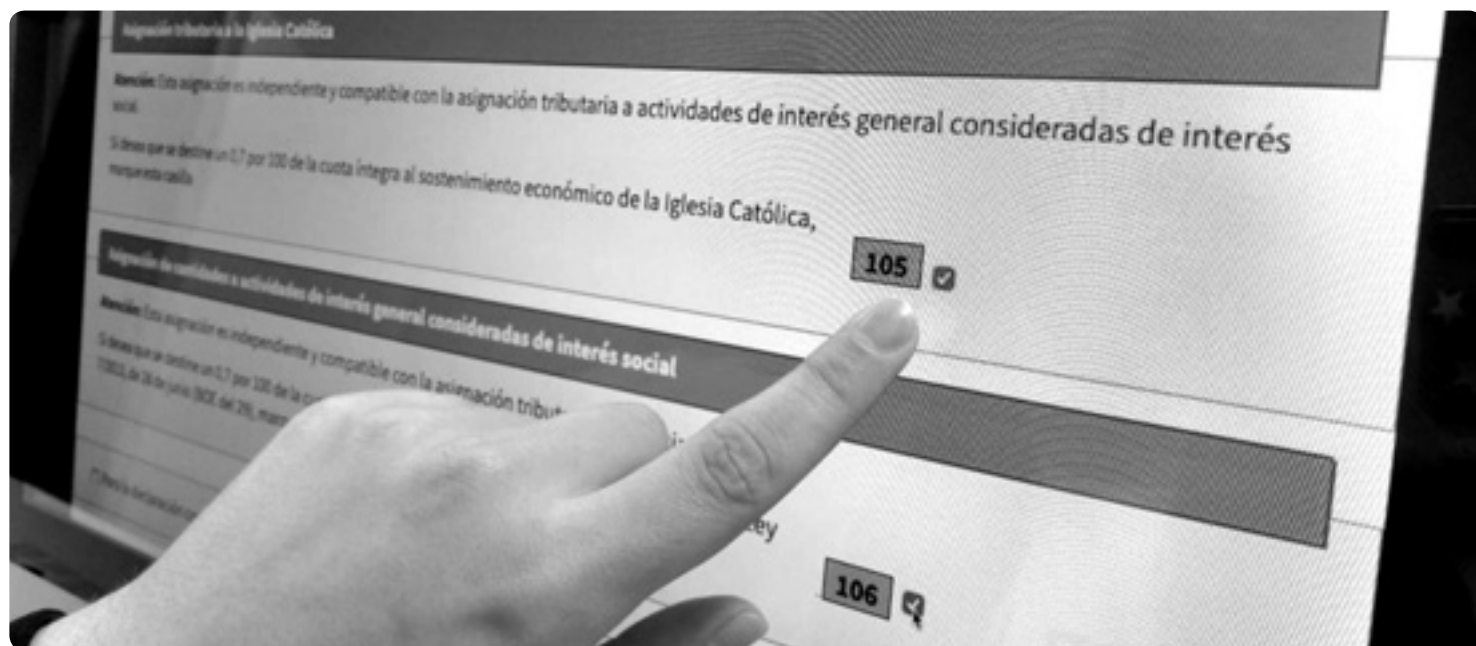
900 33 99 99 | a la teva Càritas Diocesana

#millor2

En la declaració de la renda: millor marcar les dues X

Càritas Diocesana

Cada any, Càritas realitza un important esforç de comunicació i sensibilització per recordar als contribuents la possibilitat de marcar, de manera conjunta, les dues caselles d'assignació tributària en la declaració de la renda: Església catòlica i Finalitats considerades d'interès social.

La campanya té com a objectiu conscienciar la societat sobre la importància de solidaritzar-se amb la tasca que realitza l'Església i Càritas envers els més empobrits de la societat, i aconseguir augmentar l'aportació econòmica dels ciutadans en la declaració de la renda del 2020.

Segons les dades amb què comptem, la major part dels contribuents desconeixen que es poden marcar simultàniament les dues caselles: Església catòlica i Finalitats socials, amb la qual cosa es col·labora amb el 0,7% de la quota íntegra a l'Església i amb un altre 0,7%, a les Finalitats socials, de les quals Càritas rep fons per a finançar part dels seus programes.

L'any passat 7.127.466 persones no van marcar cap de les dues caselles, suposant el 34,5% del total de declarants. Tan sols el 21,4% de contribuents van marcar totes dues caselles en la seva anterior declaració de la renda, suposant un total de 4.412.955 persones. El nostre repte està a aconseguir que tothom marqui les dues caselles d'assignació tributària.

Set preguntes bàsiques sobre l'assignació tributària:

De debò puc marcar les dues caselles alhora?

Sí. Es poden marcar les dues caselles conjuntament.

I és cert que si marco les dues caselles es duplica l'ajuda?

Sí. Cada casella marcada genera el 0,7%. Si les marques totes dues, es destina l'1,4% a ajuda.

I a mi, em costa res?

No. No et costa res. Tu decideixes la destinació de l'1,4% dels teus impostos.

I si no marco alguna de les caselles?

Hisenda destinarà l'import corresponent a altres partides dels pressupostos generals de l'Estat.

Per què és bo marcar la casella Església catòlica?

Perquè així pots destinar un percentatge dels teus impostos a col·laborar amb les necessitats de l'Església.

Per què he de marcar també la casella Finalitats socials?

Perquè, d'aquesta manera, un percentatge dels teus impostos es destinarà a projectes socials del nostre entorn i als països més desfavorits.

Percep Càritas de les caselles d'Església catòlica i de Finalitats socials?

Sí. Càritas és una part essencial de l'Església catòlica i, a més, com a organització social rep fons de la casella de Finalitats socials.

Cor i mans per a pregar i servir

Romà Casanova, bisbe de Vic

Què esperen els nostres coetanis dels creients en Crist? Aquesta és una pregunta que ens hauríem de fer sovint els cristians. I, juntament amb aquest interrogant, també aquest altre: Què vol de nosaltres el Senyor en aquests moments de la història que ens pertoca de viure? No n'hi ha prou amb fer el que sempre s'ha fet, així com tampoc no és vàlid pensar que no s'ha fet res bé fins ara i que, per tant, s'ha de començar tot de nou. Mirar amb misericòrdia el passat, i, al mateix temps, amb agraïment, ens ajudarà a viure amb passió el present i a llançar-nos amb esperança cap al futur que tenim al davant.

Posem-nos a redós de santa Maria per presentar-li les nostres necessitats

El Sínode Diocesà continua essent una eina imprescindible per a plantejar-nos, amb discerniment, a la llum de l'Esperit Sant i sempre en la comunió de la fe de l'Església, les dues preguntes expressades anteriorment. En el fons, el camí sinodal que estem fent vol ajudar-nos a sortir de les nostres seguretats i llançar-nos als camins de la voluntat de Déu en el servei dels nostres germans per a ser portadors d'esperança enmig del nostre món.

Iniciem el mes de maig, el qual es dedica, en la devoció del poble cristià, a la Mare de Déu. Hi ha en els cors dels cristians que intenten de batejar al mateix ritme que la mare Església dues preocupacions: que cessi la pandèmia que ens assota i ens fa tant de mal, i que les persones que tenim en les nostres famílies i en els entorns més propers puguin trobar-se amb Crist. Maria, tal com es manifesta en l'escena de les noces de Canà de Galilea, està ben atenta a les necessitats dels altres.

També ara com a mare veu de què tenim necessitat. És una obligació de fills i de germans posar-nos a redós de santa Maria per presentar-li les nostres necessitats, ben concretes, amb noms i rostres, a fi que ella es mostri com el que és: Mare de Déu i mare nostra. Els santuaris i ermites dedicats a Maria d'arreu de la diòcesi s'haurien de convertir aquest mes de maig en fogars de pregària. El sant pare Francesc ens convida a fer-ho realitat. Que Maria sigui per a nosaltres salut dels malalts i estrella de l'evangelització.

Hi ha dues accions que, al meu entendre, manifesten la nostra identitat cristiana: pregar i servir. Maria és model per a nosaltres. El cor i les mans del cristià han de ser instruments de pregària i de servei. Hem de posar la confiança en el Senyor i fer-nos servidors dels germans, començant pels malalts, els ancians i els pobres.

